

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

GRIPSHOLM OCH MARIEFRED. — FOTOGRAF L. E. LINDMARK. MARIEFRED.

15:DE ÅRG

DEN 30 NOVEMBER 1913.

N:O 9

B. J. Bergqvist

BENGT J:SON BERGQVIST.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Af alla de mångahanda nya ämbetsverk, som på senaste tiden inrättats, torde intet i vikt och betydelse kunna mäta sig med den af årets riksdag beslutade folkskoleöverstyrelsen. Som bekant ha folkskolorna, dessa hela folkets primära läroanstalter och för det ojämförligt största antalet de enda läroanstalter, som öfverhufvud komma i fråga, hittills om man bortser från folkskoleinspektionen haft omedelbar tillsyn endast af domkapitlen. Och med nu gällande bestämmelser för dessas sammansättning har det kunnat inträffa, att ingen enda af ett domkapitels ledamöter vare sig begagnat folkskolans undervisning, eller på annat sätt personligen lärt känna de förhållanden, hvarunder den arbetar, de lärometoder den använder, de resultat man kan ha kraf på att genom densamma uppnå. I själfva verket har folkskolan för sin utveckling varit så godt som uteslutande hänvisad till det kommunala intresset. Där detta varit starkt och lefvande har den blomstrat. Men där det icke funnits för handen eller ej gent emot baksträfvande krafter förmått göra sig gällande, har den stagnerat. Så komma väl förhållandena äfven i framtiden att i hufvudsak gestalta sig, ty den kommunala själfstyrelsen i folkskolans angelägenheter har enligt sakens natur lämnats orubbad vid det nya ämbetsverkets inrättande. Men detta kommer dock att gifva en fast medelpunkt åt framstegssträfvandena och skall helt säkert visa sig fruktbringande redan genom sina initiativ och incitament.

Den 21 nov. har k. m:t till chef för den nya folkskoleöverstyrelsen förordnat hittillsvarande öfverdirektören och chefen för läroverksöfverstyrelsen, dr B. J:son Bergqvist.

Bengt Jakobsson Bergqvist är född i Lund den 5 oktober 1860, son till då i Råby tjänstgörande pastorsadjunkten, sedermera kyrkoherden i Bosarp Jacob Otto Henrik Bengtsson Bergqvist och hans maka Olofina Emerentia Maximiliana Morin. Både morfadern och farfadern voro präster, den sistnämnde den framstående professorn i praktisk teologi Bengt Jakobsson Bergqvist. Student i Lund 1879 aflade han fil. kandidatexamen 1881 och ägnade sig därefter åt filologiska studier, hvilka han bedref med den framgång, att han redan 1883 var färdig

Till öfverdirektör och chef för k. öfverstyrelsen öfver rikets allmänna läroverk har d. 21 nov. förordnats läroverksrådet dr A. V. Falk.

August Vilhelm Falk som är född i Vadstena den 26 december 1861, blef efter mogenhetsexamen i Linköping 1881 student i Uppsala, där han 1885 aflade fil. kandidatexamen. 1888 kom han till hufvudstaden som hufvudlärare i matematik och fysik vid Beskowska skolan (till 1890) och fortsatte därvid sina studier vid Stockholms högskola, så att han 1892 aflade licentiatexamen och 1893 förvärfvade doktorsdiplomet på en afhandling om strålände värms diffusion vid dess gång genom dunkla medier. Han återträdde nu i sin lärarebefattning vid Beskowska skolan,

med licentiatexamen och följande år kunde förvärfva fil. doktors-grad på en afhandling, innehållande studier öfver den konditionala satsfogningen i fornsvenskan. Samma år sökte och erhöll han en adjunktur vid Lunds folkskolelärareseminarium i ämnen kristendom, svenska språket och metodik och kom därmed in på de teologiska och pedagogiska läroämnena. Utrustad med en oerhörd arbetsförmåga förmådde han med sin tjänstgöring vid seminariet förena icke blott amanuensskap i domkapitlet utan äfven vidtgående enskilda studier, hvilka 1891 satte frukt i en afhandling för lektorat om uppkomsten af den gammaltestamentliga sabbaten. Följden af detta specimen var, att han samma år utnämndes till lektor i kristendom och modersmålet vid Lunds katedralskola och här dröjde det icke länge, förr än man i honom fann en ägnad föreståndare för den teoretiska profärskursen. Under tiden fortsatte han sitt författarskap och utgaf nu bl. a. 1894-95 tillsammans med prof. Otto Ahnfelt en snart högt uppskattad lärobok i "Den kristna tros- och sedeläran", hvilken sedermera utkommit i flera upplagor. Hårtill kommo hvarjehanda pedagogiska och psykologiska skrifter, bland hvilka må nämnas "Om frågans formulering vid undervisningen ur psykologisk, logisk och språklig synpunkt", äfvensom åtskilliga bearbetningar. Sin pedagogiska erfarenhet utvidgade han för öfrigt genom så godt som årliga utländska resor. Kontakten med folkskolan upprätthöll han alltjämt genom ledamotskap i Lunds stads skoloråd.

År 1899 lämnade Bergqvist emellertid sitt verksamhetsfält i Lund. Han förordnades nämligen då till rektor vid högre allmänna läroverket i Kristianstad. Här mottog han jämväl en mängd andra uppdrag i undervisningens tjänst. Utom ledamot i skolorådet blef han jämväl ordförande i styrelsen för småskollärarynnesseminariet därstädes, verkställande direktör i Aktiebolaget Kristianstads elementarläroverk för flickor och studierektor vid samma läroverk. För hans blifvande ställning har det sin stora betydelse, att han på detta sätt blifvit personligen förtrogen med snart sagdt alla möjliga former af svensk skolundervisning.

Redan på 1890-talet hade man emellertid i eckle-

Forts. å sid. 132.

Foto Hamnordt & Co. Skåne.

Attiché Ernst Sjöveersare.

A. W. FALK. Nyutnämnd öfverdirektör och chef för Läroverksöfverstyrelsen.

där han äfven blef biträdande föreståndare, undervisade vidare i Wallinska skolan och å högre lärareseminariet samt var lärare i matematik för nuvarande kronprinsen. 1898 utnämndes han emellertid till lektor i matematik och fysik i Nyköping, hvarifrån han 1904 kom till Göteborgs realläroverk som rektor. Sedan 1907 fick han tid efter annan tillfälliga förordnanden som läroverksråd, hvilka förordnanden 1909 aflöstes af ett permanent

Falk, som genom ett stort antal studieresor i utlandet vidgat sin pedagogiska erfarenhet, åtnjuter inom lärarekretsar icke blott anseende för lärdom och mindre vanliga lärareförmåga, utan äfven allmänna sympatier för sin gedigna personlighet.

A JONASON.

S. BENGTTSSON.

F. NERUDA.

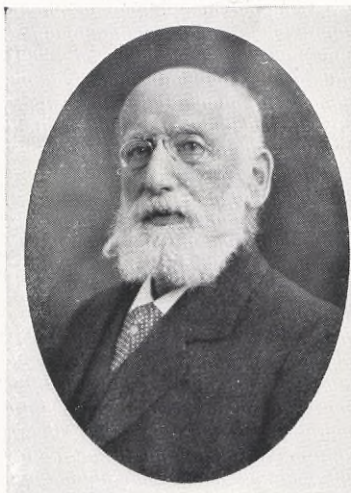

Foto. Jonason. Öbg.
75 ÅR D. 28 NOV.

Foto. Rahmn. Lunn.
70 ÅR D. 18 NOV.

Efter porträtt.
70 ÅR D. 3 DEC.

ARON JONASON. Afg. efter fullst. kurs i samtl. undervisn.-ämnen fr. Chalmerska inst. 57. Tills för kort tid sedan inneh. af den af honom grundade, ansedda fotogr.-atelier i Göteborg, som bär hans namn. Framstående fackman. Öfver hela landet känd humorist och skämtare, förf. till teaterpjäser, samt t. vittra bidrag i kalendrär m. m. Intar en synnerligen framskjuten ställning inom ordenslivet, inneh. af den sällsynta Westersundska medaljen i P. B.

SVEN BENGTTSSON. Studerade träskulptur i Tyskland samt egnade sig därefter åt ornametsbildhuggeri, ciselering och keramik. Har bl. a. utfört den stora örnen på John Ericssons mausoleum i Filipstad, samt i öfrigt ett mycket stort antal konstnärliga husgeräds- och prydnadsföremål af olika art.

FRANZ NERUDA. På sin tid violoncellist i hoikapellet i Köpenhamn; bildade kammarmusikföreningen derst. 68, dirigent i symfonikönserterna i Stockholm 90, och för musikföreningen 91. Professor, kompositör.

"Det levande liket". Leo Tolstoy's efterlämnade märkliga drama, hade den 18 nov. sin premiär på Svenska teatern i Stockholm. Pjäsen, i dramatisk och psykologiskt hänseende snarare ett utkast än ett fullt utformadt verk, utgöres af en följd af effektfullt gestaltade scener, återgifvande brottstycken ur ett tragiskt människolif, nedbrutet ända till grunden och med den själföfvallade djupa förnedringen till sist sonad genom den — som ett offer åt en annan — frivilligt sökta döden. Om än stycket vid framförandet icke vann en fullständig framgång förlelade det å andra sidan icke att fångsla och intressera. Huf-

vurollen, den hjärtegod, men svage och lifsduglige Fedja innehadas af hr Tore Svenberg, som, fastän uppgiften egentligen icke kunde anses tillrättalagd för hans temperament, dock lyckades gifva den ett af publiken lifligt senteradt intelligent utförande. Af öfriga mera framträdande rollnehafvare kunna nämnas hr Ba cklind, fru Götha Klintberg och fröken Tora Teje.

Vid föreställningen kom för första gången till användning den af teatern nyanskaffade vridbara scenen, hvilken fungerade till full belåtenhet och gjorde det möjligt att på den jämförelsevis korta tiden af 3 timmar medhinnas 12 tablåer.

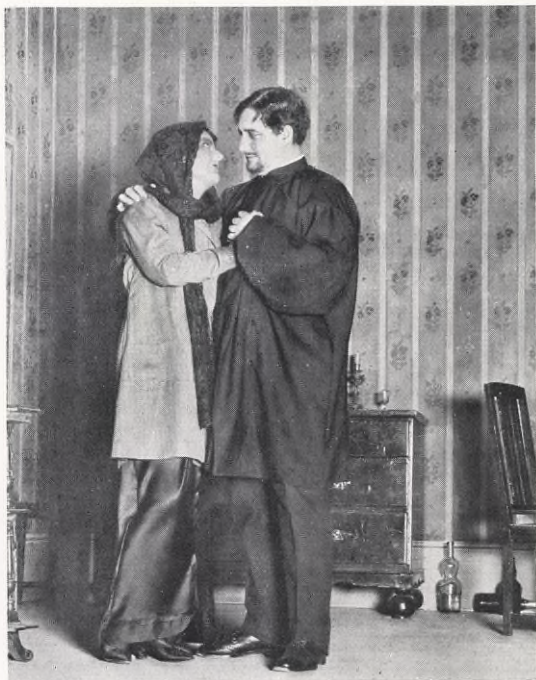

Foto. Jager. Sthlm.

scener: 2001/1 Sjöbergsgårde.

LEO TOLSTOY'S "DET LEFVANDE LIKET" Å SVENSKA TEATERN: Herr T. Svenberg som Fedja och fröken Olga Andersson som zigenerskan Mascha.

Efter fotograf.

Kläd: 1001/1 Sjöbergsgårde.

FRÖKEN MACKA NORDBERG,

en ung norrländska hvars danskonst väcker uppmärksamhet i Berlin. (Text å sid. 141).

H. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRÅN SAMMANTRÄDET I
 Vi nämnteckna: 1, öfverste E. Melander, Gen.-stab.; 2, öfv. B. O. C. Munck, Lifg. t. h.; 3, gen.-maj. P. A. Bergenzaun; 4, gen.-maj. E. W. Bergström; 5, gen.-maj. O. B. Malm; 6, gen.-intend. P. A. F. Holmquist; 7, gen.-löjtn. L. A. Tingsten; 8, gen.-löjtn. F. J. Leth; 9, gen.-löjtn. A. F. von Matern, ordf.; 10, gen. maj. P. C. von Platen; 11, gen.-major C. D. L. W. Wilson Munthe; 12, gen. maj. C. A. H. Jungstedt; 13, gen.-maj. J. G. F. Wrangel; 14, öfverste C. B. Hamilton, Göta Art.; 15, öfverste K. O. Toll, Wendes art.; 16 öfv. U. L. C. son Sparre, Uppl. art.; 17, öfv. D. Hedengren, Smål. art.; 18, öfv. A. E. Rudling, Norrl. art.;

siastikdepartementet fått uppmärksamheten riktad på Bergqvists praktiska blick och organisatoriska kraft. Så hade han inkallats till ledamot af den kommitté, som 1897—98 hade att afgiva förslag i en del läroverksfrågor, och sedan han offentliggjort en granskning af den stora läroverkskommitténs förslag till ordnande af kristendomsundervisningen, vardt han också anlitad som sakkunnig i ecklesiastikdepartementet sommaren 1904, då det gällde att föra den då beslutade läroverksreformen ut i lifvet. Samma år förordnades han till läroverksråd och ledamot af k. öfverstyrelsen för rikets allm. läroverk och kallades 1908 vid Ernst Carlsons död att öfvertaga ordförandeskapet i denna. Att han nu lämnat denna öfverdirektörsbefattning för att i stället öfvertaga högsta värden af folkskolans angelägenheter, beror naturligtvis på ett villfarande från hans sida af en naturlig önskan hos regeringen att på den nya chefsplatsen erhålla en person, hvilken genom sina personliga förutsättningar kan anses utgöra en borgen för, att arbetet med de båda hufvudgrenarna af vårt undervisningsväsen — med iakttagande af all hänsyn till dessas af egenart och uppgifter betingade olika former för sitt arbete — allt mer och

mer blir buret af samförstånd i fråga om de stora, för den fosterländska bildningen enande riktlinierna.

Ty ej häller i Stockholm och som läroverkschef har Bergqvist ställt sig främmande för folkskolans angelägenheter. Han har nämligen alltsedan 1907 varit ledamot af öfverstyrelsen för Stockholms stads folkskolor och ordförande i dess byggnadsutskott. För öfrigt har han väsentligt medverkat till, att den påbyggnad på folkskolan, som betecknas med namnet kommunal mellanskola, kommit till stånd och därmed ett förbindande led på ett högre stadium mellan den allmänna skolundervisningen och de läroanstalter, som förmedla en högre bildning.

Hvad man kan beklaga, är, att Bergqvist sålunda ryckts i från det stora omorganisationsarbete på gymnasialstadiet, som för närvarande är å bane. Det kan dock tagas för gifvet, att hans erfarna råd och praktiska syn på tingen därvid fortfarande skola anlitas för medverkan. Säkert är, att på det nya område, hvarpå han kallats att verka, finnas arbetsuppgifter nog och att den övertygelsen är sällsynt allmän i alla intresserade kretsar, att regeringen denna gång värligen lyckats få rätta mannen på rätta platsen.

FÖRSTA KAMMARENS FLENISAL.

19, öfv. C. Rosenblad, Lifreg. drag.; 20, öfv. C. E. Sundin, Upl. inf.; 21, öfv. A. A. Meister, Karlskr. gren; 22, öfv. C. A. Falkenberg, Norrb. reg.; 23, öfv. E. H. D. W. von Bornstedt, F. Lifgren.; 24, öfv. C. G. Ahlborn, Kustart.; 25, öfv. T. J. Schmidt, Vaxh. gren.; 26, öfv. L. V. Fineman, Gottl. inf.; 27, öfv. P. L. H. A. Tham, Jönk reg.; 28, öfv. J. A. M. Blomstedt, A. Lifgren.; 29, öfv. P. R. von Platen, Skån. hus.; 30, öfv. O. W. Bergman, Pos. art.; 31, öfv. G. W. Aschan, Norrl. drag.; 32, öfv. C. T. G. Rudenschöld, Lifreg. hus.; 33, öfv. G. A. Torén, Svea art.; 34, öfv. H. E. Hult, Svea Lifg.; 35, öfv. R. G. E. M. von Rosen, Smdl. hus.

Kliche: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm-Gbg.

Kungl krigsbevälet 1913, hvilket utgör öfverstyrelsen för arméns pensionsväsen, har sammankallats till Stockholm för att behandla kommittéföreläget rörande ordnande af det militära pensionsväsendet äfvensom en del pensionsfrågor samt ett förslag till ändring af par. 20 i reglementet för arméns enke- och pupillkassa. Det första sammanträdet hölls den 17 nov. i

Första kammarens plenisal. Till ordförande var af regeringen utsedd generalöjtnant A. von Matern.

Senare på dagen mottog kongen i konsellsalen på slottet uppvaktning af krigsbevälet. Generalöjtnant von Matern frambar därvid till kongen uttrycken för krigsbevälets trohet och hängifvenhet. I sitt svar uttalade kongen sin glädje öfver att, för första gången under sin regeringstid, se det svenska krigsbevälet samlat kring sig och förmässa dess känslor af trohet och tillifvenhet.

Efter uppvaktningen gäfv kongen och drottningen middag på slottet för krigsbevälet.

Farman Hydroplanet som vid flygning den 20 november öfver Tynningöfjärden led haveri och sjönk, upptogs af en af flottans undervattensbåtar, hvilken därvid sänkte sig under hydroplanet och lyfte upp detsamma till vattenytan.

MARINENS FARMAN-FLYGBÅT OMBORD Å UNDERVATTENSBÅTEN N:R 2 EFTER HAVERIET DEN 20 NOV

1 GENERAL CARRANZAS HUFVUDKVARTER I DEN LILLA STADEN NOGALES, under mobil *serin* af konstitutionella trupper mot Huertas parti.

sident, detta af det skäl att ett sådant val icke kunde betraktas som ett verkligt uttryck för folkets vilja, utan vore att anse endast som en politisk kuppåstadkommen genom olagliga medel. Omedelbart därefter inick meddelande om att Huerta vid presidentvalet erhållit de flesta rösterna, och att detta val med all sannolikhet skulle komma att slutgiltigt stadsfästas af den i nov. sammanträdande kongressen. Det amerikanska krafvet på Huertas tillbakaträdande fast-

Forts. å sid. 141.

2. EN ICKE OVANLIG SCEN VID EN MEXIKANSK JÄRNVÄG. Rebellerna invänta ett järnvägståg nära Jaurez.

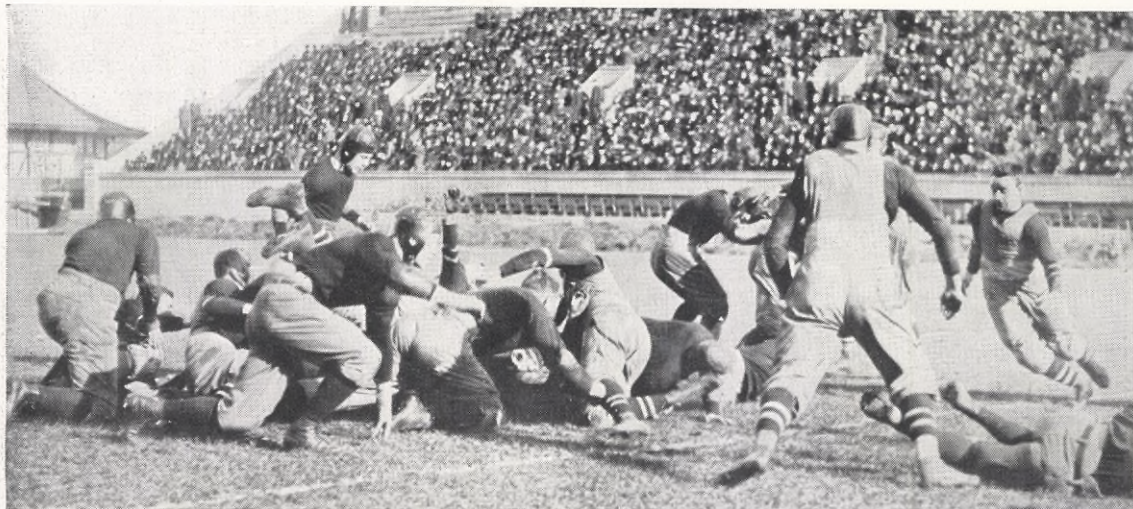
Den nyvalda mexikanska kongressen, hvars sammanträdande Förenta staterna i sitt i dagarna till Mexiko afgifna ultimatum förbjudit, öppnades den 21 nov. i närvaro af president Huerta. Härmed har den sedan någon månad akuta amerikansk-mexikanska krisen inträdt i ett synnerligen farligt skede med möjligheten af en krigisk förveckling icke utesluten.

Vid tiden för det senaste presidentvalet i Mexiko i slutet af okt. förklarade amerikanske utrikesministern, att Förenta staterna icke vid ett eventuellt val, skulle erkänna general Huerta som Mexikos pre-

3. DE SAMME JÄMTE JÄRNVÄGSTÅGET omedelbart efter avslutad inspektion. Efter originalfotografier.

SITUATIONSBLILD FRÅN ETT LIFLIGT PARTI AMERIKANSK FOTBOLL. Påtagligen spelas här "Rugby", i jämförelse med hvilket vårt närmast torde likna salongsdans. Om inte frågan vore omöjlig att besvara skulle vi utlysa en pristäffningsfråga: "Huru många äro de synliga spelarna och huru många lefvande?"

Efter fotografi.
JAMES LARKIN,
den irländske
sträjkledaren som
i dagarne befriats
från fängelsestraff
hyllas efter frigif-
ningen.

Elkårs Bildt Sjöversparre.

Den bekante irländske syndikalisten — sträjkledare James Larkin, hvilken nyligen för sin upphetsande agitation bland Dublins arbetare dömdes till sju månaders fängelse, benådades och frigafs den 13 nov. efter att hafva suttit häktad 17 dagar. Larkins frigifvande hade kräfts icke blott af de organiserade arbetarne utan äfven från andra politiska håll. Vid en liberal fest talade bl. a. premiärminister Asquiths dotter miss Violet Asquith för Larkins benådning under framhållande af att Larkins sträjkagitation varit af långt mindre samhällsfarlig art än den af den konservative ledaren sir Edv. Carson igångsatta antihomerulerörelsen, hvilken dock ej föranlett rättsligt ingripande.

Larkin framträdde som agitator först för några få år sedan och nu är hans namn känt i hvarje vrå af England. Han karaktäriseras som arbetaremassornas förkroppsligade vilja. Äfven politiska motståndare erkänna att hans agitationsverksamhet uppbares af ideella och osjälviska motiv.

*

Potatismalning. — En gammal utdöende hemindustri. Allting skall göras med moderna maskiner och fabriker nu för tiden, så äfven ifråga om potatismalning. Förr i tiden då man om hösten väl fått upp sina potatis ur jorden togs "Potätekvarna" fram för förädling af "jordpäronen" till mjöl. Nu för tiden sker

förädlingen med-
rendels vid s. k.
stärkelsefabriker,
och det är en-
dast på få stäl-
len som man på
det gamla sättet
skaiffar sig sitt be-
hof af potatismjöl.
"Potätekvarna"
har en cylinder af
taggad järnplåt,
hvilken drivs
med ett större
kugghjul, som me-
dels vefvar drages
med handkraft.
Sedan då potati-
sen söndermalits
till "rei", silas
detta genom en fin
sikt eller sällhva-
rigenom mjölsub-
stansen utfälles.
Mjölet tvättas se-
dan i åtskilliga om-
gångar vatten,
hvarefter det upp-
skäres och torkas.

Foto Ewald, Herrljunga.

POTATISMALNING, en utdöende svensk hemindustri.

Elkårs Bildt Sjöversparre.

DET FRIHERRLIGA PARET C. C:SON BONDES JORDAFÄRD.

BILDER FRÅN DEN STORA SORGEHÖGTIDLIGHETEN VID ST. MALMS KYRKA, LORDAG D. 22 NOV.: 1. STORA MALMS KYRKA. X grafplatsen. 2. REPRESENTANTER FRÅN REGERING OCH RIKSDAG: Å bilden synes främst exc. Staaff och statsrådet Bergström samt bakom dem riksdagsmännen grossh. E. Röing, Göteborg och dir. S. Palme, Stockholm. 3. PROCESSIONEN. Närmast kistorna synas frih. och frih:an C. G. Bonde, de bortgångnas äldste son jemte maka, nu fideikommissinnehafvare af Eriksberg. 4. DE TVÅ BLOMSTERHÖLJDA KISTORNA I KORET, t. v. friherre Bondes ooh t. h. hans makas. 5. VID GRAFVEN.

Efter fotografier af H. B. D:s Stockholmsfotograf.

MÄRKLIGT FURSTEBESÖK I LONDON.

Den österrikisk-ungerske tronföljaren, erkeherzog Franz Ferdinand och hans gemål, hertiginnan af Hohenberg, hafva i dagarne aflagt ett besök hos engelska konungaparet på slottet Windsor. Vid besöket, hvilket icke torde hafva saknat politisk innebörd, motogs hertiginnan af Hohenberg, ehuru hennes äktenskap med erkeherzogen endast har morgantisk karaktär, med alla en furstinna tillkommande hedersbetygelse. Erkeherzogen förmådde sig år 1900 med grefvinnan Sophie Chotek, en dam af hög aristokratisk, men ej furstlig börd, hvilken sedermera af kejsar Franz Joseph förlänades titeln grefvinna af Hohenberg. Giftmälet var morgantiskt, och erkeherzogens bemödanden att få sin gemål officiellt erkänd ha strandat på den gamle kejsarens motstånd. Genom sitt vinnande väsen är hertiginnan emellertid synnerligen populär i sitt hemland och afhållen vid hovvet. I äktenskapet finnas tre barn, däraf två söner, hvilka dock sakna arfsrätt till tronen.

ERKEHERZIG FRANZ FERDINAND MED GEMÅL (X) PÅ VÄG TILL ENGELSKA KONUNGAPARET. Foton tagen under öfverresan från Calais till Dover den 15 nov. Af uppvakningen synes grefvinnan de Baillet Latour.

EN GLIMT.

FÖR HVAR 8 DAG AF ELF NORRBO.

UR VAR DET, skulle ni inte gifta er härom året? Jag tyckte, en fågel kvittrade något i den vägen — —?

Han såg på hennes "giftas-finger", där en liten sten lyste i en eljes slät ring. Ögonen plirade och tonen var en smula raljant.

— Ah, det var ingenting.

— Det blef ingenting, menar ni!?

Hon stod där lugn och småleende bakom serveringsdisken, rödkindad och präktig, litet satt och fyllig som en kvinna i 30-åren gärna blir — litet för fyllig måhända, men icke på något sätt osmaklig. Inte ännu åtminstone.

— Hur kom det sig egentligen att...

— ... att det blef om intet!? Äsch — —

Hon log igen. Naturligtvis intresserade ämnet, men det är inte alltid så lätt att gifva besked i en del saker.

— Ah, ni kan gärna säga det! Åt en gammal vän så här — jag ska inte misskruka förtroendet.

— Det vet man aldrig. Ni pennans folk, ni — Hon fullföljde meningen med en betecknade blinkning.

Han såg betydligt nyfiken ut, låtsadt eller verkligt var ju inte så godt att säga. Genom att luta sig framåt sökte han fånga hennes blick, som hon, med afsikt tycktes det, sände på irrfärder lite här och där i rummet.

— Hur stod det i sista brevet, han skref? Var han trött? Ledsen på det hela kanske?

Det var då inte mycket finkänsligt sagdt, det där, men beräkningen var ju ej att sära utan att narra fram något positivt.

— Eller det kom nå'n annan emellan; sådant är ju så vanligt.

Ett klingande skratt gjorde honom en smula perplex att börja med. Ett ystert, riktigt smittande skratt, så att ett par små guldplomber lyste fram ur oxel-gömmorna. Ögonen glittrade. Den sväljande barmen darrade, då hon lade upp tårta och wienerbröd åt en nykommen kund.

— Ni är visst duktigt nyfiken nu, hva?

Hon hade bara allt för väl genomskådat honom.

Egentligen kunde han ju inte neka till, att han var en smula nyfiken. Det började roa honom. Och så tog han upp igen, på en annan bodg:

— Han såg väl bra ut... Eller det gjorde han nog inte, kan jag förstå...

HORATII LANDTGÅRD FUNNEN.

Den berömda italienske vetenskapsmannen professor *Ange Pasqui*, ledare af utgräfningsarbetena i Rom, Latium och provinsen Aquila, har i Sabinien, närmare bestämt i byn Licenza — det gamla Digentia — vid där anställda utgräfningar påträffat

fat grundmurarne efter *Horatii landtgård*. Meddelandet härom mottogs till en början med misstro af den arkeologiska världen, men de fortsatta utgräfningarna hafva till fullo bestyrkt riktigheten af det gjorda påståendet. *Horatius* bodde under 30 år på denna sin landtgård och flertalet af hans poetiska verk hafva tillkommit under vistelsen här. Den af skalden bebodda byggnaden hade formen af en rektangel. Dess ena hälft upptogs af de för ägaren afsedda rummen medan den andra delen inrymde bostadslägenheter för förpaktaren och för slafvarne. Trädgården omgafs af en pelargång samt inneslöt en stor vattenbassäng. Pelargångens golf bestod af fyrkantiga marmorplattor och golven inne i de stora salarne af mosaikinläggningar, om hvilkas dyrbarhet och skönhet de påträffade fragmenten bära vittne.

Efter fotografier.

VY AF BYN LICENZA, i hvars midt grundmurarne till själfva boningshuset utgräfts. Alla därvid funna föremål, kandelabrar, urnor, husgeråd m. m. hvilka tillhört *Horatius* ha öfverförts till den lilla villan ofvan. Öfverst synas de utgräfdä grundmurarne.

Klippet Kem. A.-B. Drott Sv. Jernspår, Skåne—Lag

— Hur kan ni förstå det?
— Å... Men det är väl troligt ändå att han hade ett sött litet "fäs", så'na karlar ä' oftast så dumma. Men inte håller nu lyckades det. Ett nytt skratt och ett gäckande, gemytligt "hm, hm" var allt hvad han fick som lön för sin möda. Och som hon skrattade sedan! Ögonen riktigt tårades.

Frågaren sög eftersinnande på sin cigarr, ritade en figur med fingerspetsen på marmorskifvan. Hvad han ritade visste han nog inte, men det var ju inte hufvudsaken heller. Under tiden såg han ut ett tag på de dansande, gula oktoberbladen, förströdd och likgiltig.

Han knöt vid tråden igen, fast utan vidare utsikt att komma någon hvart. Men herre gud, något skall man väl göra en kulen dag inne på ett litet kafé.

— Hm! Att inte ha förtroende för en gammal vän och trägen kund — — Ja det må jag då riktigt säga...

Han tänkte: jag ska låtsas en smula stött, det kanske hjälper. Och så ska jag inte vara så ihärdig heller, det skadar man sig bara med.

Lokalen började tömmas på gäster, ty det var just den tid på eftermiddagen, strax före skymningen, då det inte lämpar sig att tända, då det med ett ord är hvarken dag eller afton. En lång,

lite tanig servitös, helt ung för öfrigt, med fläta på ryggen, gick omkring och röjde af borden, torkande ett tag eller två med dammhandduken öfver hvarje marmorskifva, utan brådska och med mycket medelmåttig energi.

— Tänk att det är höst igen! kom det från disken. Den där vanliga stereotypa frasen om hösttarne, med eller utan suck. Här var det visst med.

— Höst ja... Cigarren lades halfrökt på tändsticksstället och lämnades åt sitt öde. De där kafécigarrerna — isch! Men "i brist på brö", äter man limpa". Han reste sig och gick fram till disken med hatten i hand, färdig att gå.

— Hvad hette han? Frågan kom plötsligt och inte utan beräkning att öfverrumpla.

Ett ögonblick såg det ut som hon tänkte parera med ett "äsch" och ett skratt igen, men så betänkte hon sig och — "Axel" kom det i en leende hviskning.

— Sää! Och han...

— Nej, nu säger jag inte mer.

Och hon tillade, urskuldande:

— Det är ju så längesen. Inte talar man om sådant, för resten.

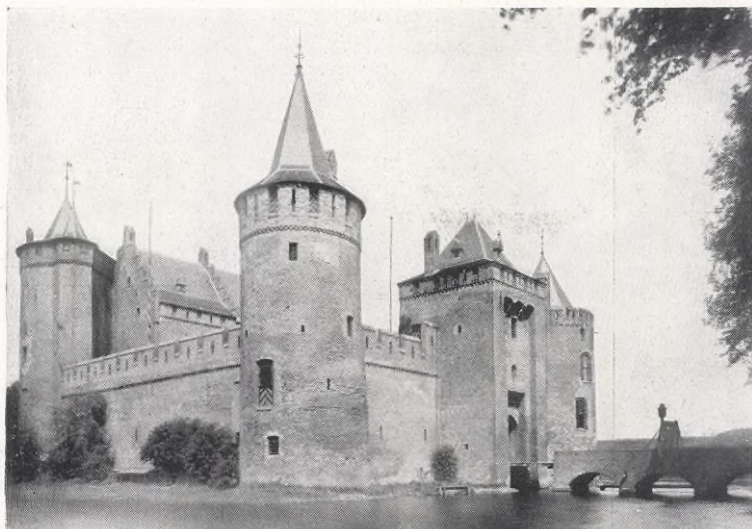
— Inte!?! För en gammal god vän, som jag!?

— Ah nej, kom det litet ovilligt. Hon började

Forts. å sid. 140.

ETT HOLLÄNSKT MEDELTIDSSLOTT.

Efter fotograf.

Klisché. Hengt Skjærsparre.

DET GAMLA SLOTTET I MUIDEN I NYRESTAURERADT SKICK.

En af Hollands äldsta, märkligaste och bäst be-
behållna slottsbyggnader är *Muider-slottet*, beläget
ungefär 12 km. från Amsterdam. Dess äldsta del
uppfördes i början af 13:de århundradet, och den
nuvarande byggnaden bär ännu spår af denna tids
egendomliga byggnadsstil. I slutet af samma år-
hundrade lät greve Floris V om- och tillbygga slot-
tet. Grefve Floris fick ett tragiskt öde. Falska
vänner sammangaddade sig mot honom, höllo ho-
nom fången i slottet och brakte honom till sist, af

Hoofts födelse irades år 1881, beslöts i samman-
hang härmed att slottet i möjligaste mån skulle
återställas i det skick, hvori det befann sig un-
der Hooft, för att sedan tjäna som minnesmärke
över honom. Restaureringen har utförts med stör-
sta pietet och det gamla Muider-slottet utöfvar nu
i sitt medeltida skick och med sina samlingar
Hooftminnen stark dragningskraft icke endast på
holländarne själfva utan äfven på de utländska turi-
ster, hvilkas väg går till Holland.

Efter fotografi.

Klisché. Kem. A.-B. Hengt Skjærsparre, Slåns -Glg.

STORA RIDDARSALEN. Slottet i sin helhet är afsedt att lämna en trogen bild från första delen af 1700-talet. Alla möbler och andra föremål, af stort värde och från gångna tider, ej senare än 1650, äro lämnade till låns ur privatsamlingar för att åstadkomma en helhetsbild.

Efter fotografi

MATSALEN.

Kllock: Bengt Sjöversvarre

Efter fotografi

VID STORA SPISELN.

Forts. fr. sid. 138.

bli trött på ämnet; men log g gjorde hon ändå, möjligen af yrkesvana.]

— Tänk, att ni är så nyfiken! Det trodde jag er knappast om — ni ser ju rätt stadig ut — — och så bröt skattet löst igen, ett skrott så smittande hjärtligt och uppsluppet, att frågaren tvangs att le med.

När skattrepsen var öfver, kom en medelålders dam för att likvidera. Hon hade setat långt inne i ett hörn, så att de två vid disken inte lagt märke till hennes närvaro. Rätt bak i den lilla runda hatten, som missklädde betydligt, satt ett par ensamma långa, vippande fjädrar, i någon stark kulör, och så bar människan stor fjäderboa. Hon fumlade en god stund nere i en liten väska, fick slutligen upp en liten portmonnä, ett verkligt petitexemplar, där en tvåkrona bestämdt inte hade gått ned. Tummen och pekfingeret borrhade mödosamt nere i trängseln, och slutligen lyckades det verkligen att få upp i dagen en 25-öring.

— Varsagod!

Den betalande sneglade åt sidan med en obehaglig kastblick först öfver disken och därpå hän emot mannen med hatten. Ändtligen gick hon. Hufvudet knyckte och de båda ensamma fjädrarna dallrade indignerad. På knarrande, högklackade chevrå trippade hon i väg; antagligen kände hon nog fyra ögon i nacken på sig, det syntes åtminstone så.

Ett sista försök, tänkte mannen, som, han förstod ej hvarför, blifvit smittad af det här ämnet.

— Nää? — — Han såg på henne med frågan spelande i kisande ögon.

— Det var *ingenting* — hon strök under — inte ett dugg.

— Jaså, verkligen inte.

Han såg stort på henne ett par ögonblick. — Prätig kvinna, tänkte han. Stor och solid. En begynnande liten dubbelhaka gjorde sig riktigt bra ihop med det öfriga.

— Näja, så var det väl ingenting då! — Det var kapitulationssignalen. Han gaf tappt.

Hon hade vänt sig om från disken mot en hylla, där hon ordnade med några blommor i en vas — några hånghuifvade dalior, som inte hade lång tid kvar. I en snabb vändning fick hon handen upp mot kinden och strök bort något, som bestämdt inte hörde samman med skämtet och skattet och som helst inte borde synas.

— Ja, då får jag väl...

— Gud vet hvad han ämnade komma med för en banal replik, då han just kom att få syn på hennes snabba handrörelse mot kinden, och tystnade, tämligen skamsen.

— — —
Hvad rätt hade väl han att stå här och envisa sig in uti hennes privata lif, i hennes tysta sorger! Ett stundens infall blott, litet tidsfördrif för att fylla ut en tråkig eftermiddagsstund! Hvad verkligt intresse hade han af det hela? — *Ingenting* alls.

Han kände sig dum och öfverflödig. För att komma in på något, som kunde utgöra en lämplig öfvergång till afskedsrepliken, hvilken han nu hjärtligt önskade få utsagd så fort som möjligt, hostade han, såg på klockan, och med ett brådskande, fram-mumladt "äh sjutton" knäppte han öfverrocken. — Redan fem, mumlade han som fortsättning på monologen.

Nu hade han hatten på, det fattades bara ett "tack och adjö" eller dylikt, då ett par ynglingar i skol-mössor kommo instormande och i ett andetag begärde kaffe och cigarretter.

— Jaha, så gärna!

Hon nickade och log mot de inträdande — log riktigt vackert och varmt, kanske också en smula moderligt. En kaféägarinna, hon måste ju le emot kunderna.

Efter fotografi. *Klitch: Bengt Sjöfors*
 MISS JESSIE WILSON, presidentens andra dotter, och F. B. SAYRE, en framstående ung jurid. embetsman i New-York, firade bröllop i Hvita huset den 25 Nov.

gerska, Jessie har studerat vid kvinnouniversitetet "Bryn Wawr" och Eleanor är målarinna liksom modern. Hvad särskildt Jessie beträffar är hon en ifrig medlem af K. F. U. K. och är känd som en utmärkt god talare.

Text. till bild å sid. 131.

En norrländskdanserska i Berlin. Man märker i våra dagar på skilda håll ett återupplifvande af den antika danskonsten med dess starka skönhetsstråfan samtidigt med att sällskapsadnerna börja antaga groteska och ofrefliga former. (Tango!) En ny stjärna på danskonstens himmel är fröken Macka Nordberg, född i Sundsvallstrakten. Efter att ha i åtskilliga år idkat studier i utlandet, först i Oxford och London och sedan i Dresden och Weimar, har fröken N. nu funnit sin lifsuppgift i att utöfva den högre konstnansen. I Weimar bedref hon ifriga studier af Schiller och Göthe och gick i sin entusiasm så långt, att hon förhyrde ett rum i själfva Schillerhuset. Där kom fröken N. i beröring med litterära och konstnärliga kretsar, och på en konstnärligst hos professor van der Velde uppträdde hon som danserska och väckte allmän förtjusning. Hon blef nu allmänt uppmärad att på allvar äna sig åt danskonsten. Professor Mackensen, som är direktör för den storhertiglilla högskolan för bildande konst i Weimar, förklarade, att han på länge ej sett en så underbart skön dans, och professor van der Velde utträdde, att hennes originella dans bjöd på en rikedom af plastiska skön-

Den 25 nov. vigdes miss Jessie Wilson, president Wilsons andra dotter med mr Francis B. Sayre från Newyork. Bröllopet ägde rum i Hvita huset. Mr Sayre, som innehar en framskjuten betättning hos district attorney Whitman, fördes till altaret af dr. Grenfell, den kände Labradormissionären i hvars missionsarbete han på sin tid deltog.

President Woodrow Wilson har i sitt äktenskap med Ellen Louise Axson tre barn, döttrarne Margret, Jessie och Eleanor hvilka äro resp. 26, 24 och 22 år gamla. Margret har utbildat sig till sän-

Efter fotografi. *Klitch: Bengt Sjöfors*
 MISS HELEN D. HUNTINGTON, från Staalburg N. Y., i dagarne trolofvad med VINCENT ASTOR, en ung medlem af den världsberömda miljardörsfamiljen.

heter och ett lifligt temperament. Detta var redan för tre år sedan, och sedan dess har fröken N. fortsatt sina studier och öfningar utan lärare, men med noga aktgifvande på de antika förebilderna. Den bekante målaren Ludwig von Hoffmann har uppmuntrat fröken N. och skaffat henne tillträde till konstnärskretsar i Berlin. Efter en privat föreställning i rikshuvudstaden blef hon engagerad att utföra Anitras dans och den arabiska danserskans roll i Per Gynt, som sedan åtskilliga veckor tillbaka med stor framgång gifves å Lessing-teatern. Fröken N. bidrager i icke ringa grad att fördjupa intrycket af detta skådespel, som också i Griegs underbara musik har ett kraftigt stöd.

* G. B.—st.

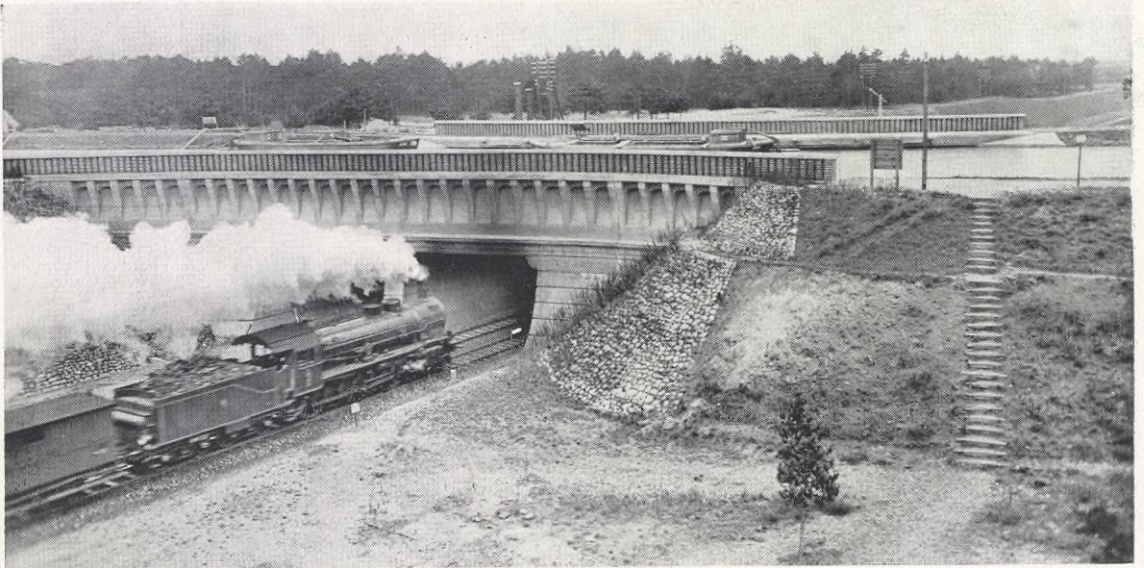
Forts. fr. sid. 134.

hölls emellertid och för dess genomdrivande sände president Wilson den kände svensk-amerikanen John Lind som särskildt sändebud till Mexiko. De påtryckningsmedel som från amerikanskt håll kommit till användning hafva varit vissa finansiella åtgärder samt hot dels om blockering af mexikanska hamnar, dels om understödjande af den starka opprorsrörelse, som under ledning af general Carranza af de konstitutionella mexikanska elmenten rests mot Huerta. Och slutligen föreligger nu i Förenta staternas, af Huerta ej besvarade ultimatum hotet om militär intervention. Enligt förljudande komma de stormakter, hvilka äro representerade i Mexiko, icke att motsätta sig den amerikanska aktionen, om en sådan kommer till stånd. Ett betydande antal krigsskepp af olika nationalitet hafva ditbeordrats till skydd för de i Mexiko bosatta utlänningarne.

Efter fotografi. *Klitch: Bengt Sjöfors*
 MISS ELEANOR WILSON, presidentens yngsta dotter vid en kostymfest.

Efter fotograf.

JÄRNVÄG UNDER KANAL, en intressant punkt vid den nya kanalanläggningen Berlin—Stettin.

Källa: Bengt Silfverparre.

Den kanalanläggning som förbinder Berlin med den stora hamnstaden Stettin har på grund af de svåra terrängförhållandena ställt utomordentligt stora kraf på den tyska ingenjörsvetenskapen. Kanalen går genom dalar, öfver sluttningar, järnvägslinier o. s. v. Vid Eberswalde löper sålunda banlinien nere i djupet, medan kanalen dragits fram högt därofvän.

*

Från Tyskland berättas om ett där anställt intressant försök att omsätta hafvets ebb- och flodrörelse i elektrisk kraft. Ingenjör Pein i Hamburg har för detta ändamål vid Husum låtit anlägga två vattenbassänger, af hvilka den ena ligger högre än

den andra. När flod inträder, strömmar det stigande hafsvattnet in i hög bassängen och sätter därvid de här anbrakta turbinerna i rörelse. När sedan ebb följer, rinner vattnet ur den öfre bassängen ner i den undre och från denna senare ut hafvet. Äfven härvid sättas turbiner i rörelse. Dessa turbiner drifva i sin ordning dynamosmaskiner och den af dessa alstrade elektriska strömmen föres sedan genom ledningar långt in i landet, där den tages i bruk för belysningsändamål och som drifkraft. De vunna resultatet hafva, äfven i fråga om prisbillighet, utfallit så tillfredsställande att inom kort nya liknande anläggningar, utförda efter en betydligt större måttstock, skola komma till stånd.

Efter fotograf.

HAFVETS EBB- OCH FLODRÖRELSE SÅSOM KRAFTKÄLLA. En elektrisk försöksstation vid Husum. Vy öfver anläggningen; man ser den högre (närmaste) och den lägre vattenbassängen jämte turbinhus och slussanläggningar.

Källa: Bengt Silfverparre.

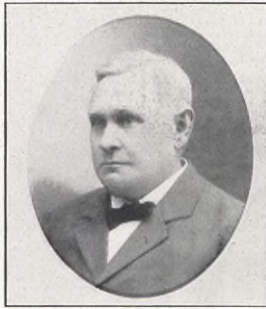

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

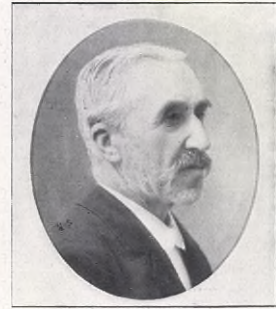
C. A. HALLSTRÖM.
Kontr.-prost. Kyrkoherde —
Floda. 75 år 16 Nov.*

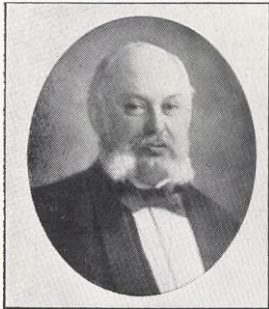
O. F. APPELBERG.
Häradshöjding. — Neder-Kalix.
75 år 19 Nov.*

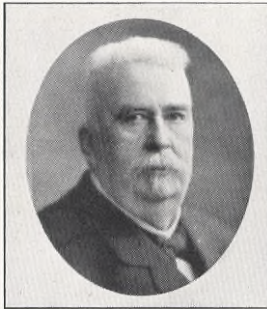
O. T. ASPEGREN.
Häradsskrifvare. — Vimmerby.
60 år 15 Nov.*

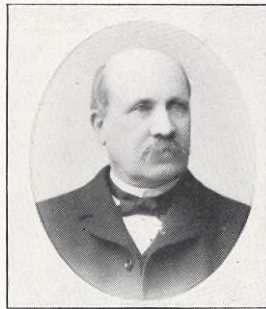
J. CARLSSON.
Handlande Komm. nämndordf.
— Bankeryd. 60 år 30 Nov.

R. DICKSON.
F. d. Öfverståthållare. — Stock-
holm. 70 år 27 Nov.*

C. O. TAUBE.
Grefve. F. d. Distr. chef. —
Stockholm. 70 år 22 Nov.*

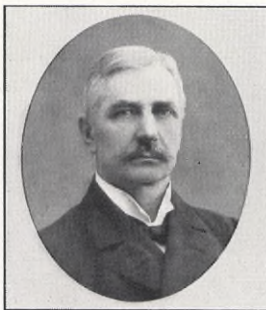
B. A. NORDENSVAN.
F. d. Öfverstelöjtnant. — Göte-
borg. 70 år 27 Nov.*

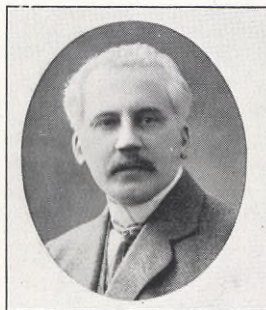
C. A. LEWENHAUPT.
Grefve. Kammarherre. Major. —
Carlsbergs gård. 60 år 21 Nov.

C. E. AHLBERG.
Apotekare. — Sundsvall.
70 år 29 Nov.*

A. O. ERICSSON.
Apotekare. — Norrköping.
60 år 25 Nov.*

K. W. SCHARP.
Öfverläkare. — Romanäs.
50 år 27 Nov.*

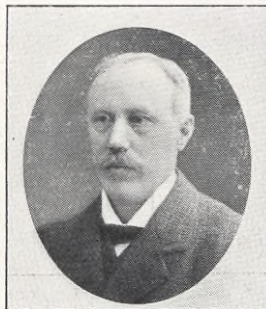
P. H. HÖRBERG.
Prakt. läkare. — Osby.
50 år 18 Nov.

I. D. HIRSCH.
Grosshandlande — Stockholm.
70 år 2 Dec.*

N. STENBECK,
Bankdirektör. — Upsala.
65 år 15 Nov.*

N. NILSSON,
Fabriksidkare. — Gualöf.
50 år 29 Nov.*

E. ROSENBLAD.
Fröken. Hotelldirektis. —
Eslöf. 50 år 14 Nov.*

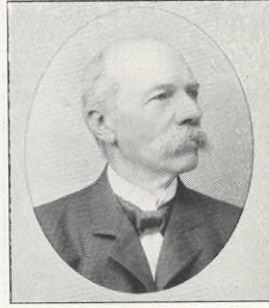
* Data här nedan.

A. FRÖDING †.
Grosshandlande. — Göteborg.
F. 38. † 20 Nov.*

D. R. MARKSTEDT †.
Rådman. — Skellefteå.
F. 38. † 11 Nov.*

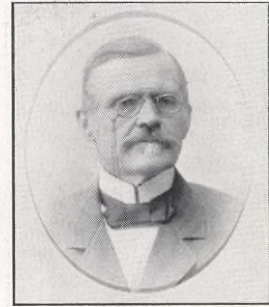
K. JOHNSON †.
F. d. disponent v. Gborgs Kex-
fabr. — Södertelje. F. 38.
† 18 Nov.

G. E. DIDRING †.
Chefsintendent. — Stockholm.
F. 59. † 19 Nov.*

M. G. MOBERG †.
F. d. Kronofogde. — Upsala.
F. 33. † 27 Okt.

J. U. VON SIVERS †.
F. d. Stadsfogde. — Sundsvall.
F. 43. † 17 Nov.

V. J. C. FRANSEN †.
F. d. Hamnkapt. — Falken-
berg. F. 51. † 11 Nov.*

AXEL HALLSTRÖM. Stud.-ex. 55, prestv. 63, past.-ex. 68, kyrkoherde i Floda sedan 73, kontr.-prost sedan 85. Mångårig styr.-led. i Oppunda här, sparbank, ordf. i styr. f. länets folkhögskola och landtmannaskola samt i länets slöjdnämnd. På sin tid landstingsman.

FREDRIK APPELBERG. Stud.-ex. 58, hofr.-ex. 63, v. häradshöfd. 67, häradshöfd. i Kalix doms. sedan 77; kontr. v. Hernösands ensk. banks kommiss. kontor i Neder-Kalix sedan 03. Led. af Riksd. A. K. 80—81.

OSKAR ASPEGREN. Stud.-ex. 78, landskont. i Kalmar 87 (e. o. 78), här.-skriv. i Tunaläns o. Seveds här, fögd. sedan 98. På sin tid v. ordf. o. mångårig sek. o. omb.-man i Kalmar fattigv.-styr. Stadsfullm i Vimmerby sedan 98, v. ordf. i styr. i sparbanken, led. af styr. f. samskolan.

ROBERT DICKSON. Stud.-ex. 63, hofr.-ex. 65, v. häradshöfd. 69, ass. i Sk hofr 80, rev.-sek. 83, exped.-chef i Finansdep. 83, landshöfd. i Jönk. län 88, i Malmoh. län 92, öfverståthållare 02—11. Led. af riksd. F. K. 92—03, ordf. i sersk. utsk. Ordf. i maldrycks- och hvitbetssockerskattekomm. 91—92, led. af arbetsfalkomm. 99—1900. V. ordf. i direktionen öfver Göta kanalverk; Ridd. o. komm. af K. Mats O., ridd. af C XIII-O. Biogr. och helsid.-portr. årg. X: 9.

CARL TAUBE. U.-löjtn. v. Svea lifg. 63, major i armén 93, Ing. v. Stat. jernv. 73, tjänstgj. som stat.-insp. samt blef trafikdir. assist. 75, trafikdir. i 5:e distr. 84, distr.-chef i 1:a distr. 97—06. Led. af Stockholms stadsfullmäktige under ett tjungtal år fr. 91, led. af drätselnämndens första afd. 93—04; led. af Riksd. F. K. 98—11, led. af statsutsk. 04—11. Led. af Civilkommissionen sedan 08, led. af styr. i Trafik a -b. Stockholm—Nynäs, Stockholms stads ombud i styr. f. Stockholms—Vesterås—Bergslagens jernv. nya a-b.

ARTHUR NORDENSVAN. U.-löjtn. v. Bohusl. reg. 64, öfv.-löjtn. 99, afsk. 01. V. värd i Göteborg. stads fastigheter sedan 99.

ERNST AHLBERG. Apotek.-ex. 70, inneh. af apot. i Nordmaling 85, af apoteket Gripen i Sundsvall sedan 94. Led. af helsov.-nämnden i Sundsvall.

AXEL ERICSSON. Apot.-ex. 79, inneh. af apoteket Svanen i Norrköping sedan 05. Led. af stadsfullmäktige sedan 06, af drätselkamm. sedan 07, af helsov.-nämnden sedan 06, ordf. 13. V. ordf. i styr. f. Riksbankens afd.-kontor sedan 10. Ordf. i Östg.-krets. af Sv. apotekareförb.

VILHELM SCHARP. Stud.-ex. 83, med. lic. 94; prakt. läkare i Stockholm 94—04, öfverläkare v. Romanäs sanatorium sedan 07, styr.-led. och verkst. direktör i a.-b. Sanatorievård.

ISAAK HIRSCH. Inneh. af firmen I. Hirsch & Co. i Stockholm. Utöfvar en omfattande o. ansead affärsverksamhet inom olika områden, ordf. eller led. i ett antal företag. Under en mångfald år led. af bevilln.-, taxer- o. präfn.-nämnder; sedan 96 led. af centralstyr. f. a.-b. Nordiska kreditbanken

INNEHÅLL: Öfverdirektör Bengt J:son Bergqvist (biografi och helsidesporträtt). — Öfverdirektör A. W. Falk. — Hoffotograf Aron Jonason. — Skulptören Sven Bengtsson. — Professor Franz Neruda. — Svenska krigsbevälet. — Ett flottans hydroplan have rerar. — Fröhre och fröherrinnan Bydes begrafning. — "Det lefvande liket" på Svenska teatern. — Erkehertig Franz Ferdinand med gemål besöker England. — President Wilsons döttrar. — Amerikansk fotboll. — Sträjkledaren Larkin. — Potatismalning. — En storlagens kanalanläggning. — Elektricitet ur hafvet. — Bilder från Mexiko. — Horatii landtgdärd återfunnen. — Ett holländskt medeltids-slott. — Veckans porträttgalleri. — En glimt. Ber. af Elf Norrbö.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påfölja.

NILS STENBECK. Stud. ex. 69, kamrer i Ups. sparbank 79, verkst. dir. derst. sedan 95. Led. af Upsala stadsfullmäktige sedan 87.

NILS NILSSON. Sedan 05 inneh. af cigarrfabriken Svea i Gualöf. Mångårig led. af styr. f. Skånes köpmannaförbund, led. af kyrko- o. skolråd, led. af komm.-nämnden, ordf. i löfsjöns sänkn.-bolag.

ELIN ROSENBLAD. Inneh. af det betydande stadshotellet i Eslöf.

AUGUST FRÖDING †. Stud.-ex. 56, grundade 65 firmen Aug. Fröding & Co, ett af Göteborgs mera betydande handelshus. Senare år bosatt å sin egendom Åtorp v. Lerum var han kommunalnämnsordf. derst.

DAVID MARKSTEDT †. Delägare i den betydande trävarufir-

man A. Markstedt & Co. i Skel lefteå och en af sin stad i främste kommunalmän; landstingsman m. m. Se årg. XIV: 51.

EMIL DIDRING †. Stud.-ex. 78, jur. prel.-ex. 79; e. o. kammarskr. v. Flott. stat. i Stockholm 78, ord. 86, sek. hos varischefen derst 97, förste marinintendent o. chefsintendent v. Flott. stat. i Stockholm sedan 03. Led. af kommittén f. organ. af marinintendenturkären 02, af marinintendenturkomm. 08 samt af kommittén f. omorgan. af Flottans stationer 13, fullmäktig i pensionskassan m. m.

VIGGO FRANSEN †. Skeppsbyggmästare i Halmstad 81—08, hamnkapt. i Falkenberg 09—13; kommissionär i Hallsands ångb. a.-b. 09—13.

Baltiska Prisiäflingen.

Med detta häfte följer din 3:de (sista) kupongen.

OBS! Deltagare i täflingen tillför binder sig därmed godtaga Redaktionens slutbedömande. Härför utan medtares ej insänd lösning.

Foto. Lamm, Stockholm.

LÖJTNANT DE LAVAL
SEGRARE I MODERN
FEM-KAMP.

